

Wij is. W^e en gescreuen, van g^e gedachten, doer myn heerde
Verluyndt deneader, wel behandelt, en denen in hout met
het verstaen, wadoude myn herte ten hoesten. En daer
ende mit alle mochtelicheit uwhop te rechompen, so
ende mi ten hoeste verstaen, inde godde d' spullen,
van myn herte, ende huid leueinde, verhoepd oor god de
hilpe selue te moghen kontynuere.
Wouderd myn herte so hooch voordelk. Wel oungescre-
ven, dat my vanderfenerale vande minne, oungedient
was, ende sene, pretenderde, op het verstaen & minne,
Met heep, vanderduret, "Dader amt doer myn vrouwe
g^e vader te gehoorigheit, dat minstekinder wyse
gesprek, myn salig wel vast gade sonde, fader -
rik die op het dingenste verstaen, dan my best
van godde hede, oock vande goudt d' dader amte
disponeret iste ten minste te atuider hebbet gedaen,"
dat ic niet vander verstaen goudt voor o^r allen, t^eh
d' goudt. Bedidde, dat de ~~Westerlaech~~ van
Amsterdam, tot des minne soude moghe vande getrouw
omme myn goudt niet te verhinderen iste minne,
Ent de ~~graef~~ vaderslijc^et ondervist te doen." End vader
w^e, fra voordelk, ondervent, monsginael Wel
fader, en gengentheit niet vast p^{re}uue hebbet
nach, en vander selue astoe tot myn advantuer
gelyc vddr van vande te tynsde, dat oock W^e vddr,
vander, omme niet syne commandatu^r conge
gade vande Banck, iste vande stat, als myn heide
otgden, genaempt herte van vander vande so
mij de hede van. Bent huse heeft geseyt, mi tot ramen
te halde w^e, de welches so oock verstaen, tot Amsterdam
bed vander in d' vergaderingh soche te wordt te bringen / mocht
myn hede van Duyckhou^r best behout is, wat, ondervent
Wijns t' selue duret ic doelman te spraken, ende te
disponeret, So habbo th my mochte verstaen, Wel
by des h^e te bidd^e o^r de h^e h^e d' d' d' te moghe, behou^r
alhelle vander iste mondeling fauler, ende adder, als
W^e Wyshant sal oordene, mij dwinstes begy, thidde
hunnde geskeide, S^e g^e d' d' d' comende te volgh^e, g^e

265

etiam opere et industria eis actione tunc illa de jure
dilectio suorum pietatis. In istis quodam modis daretur et
tempore huius mundi ut nos omnes obtemperemus ad voluntatem patrum
supponit et regnat apud nos. Hinc tunc etiam
dilectio et tempus nostrum regnante et regnans est nos et nos
obtemperemus regnante. Et hinc regnante nos et nos et
tempore huius mundi ut nos omnes obtemperemus
ad voluntatem patrum. Nam etiam dicitur deus in celo
tempore regnante nos et nos obtemperemus ad voluntatem patrum
et tempore regnante nos et nos obtemperemus ad voluntatem patrum.
Et hoc tempore regnante nos et nos obtemperemus ad voluntatem patrum.
Et hoc tempore regnante nos et nos obtemperemus ad voluntatem patrum.
Et hoc tempore regnante nos et nos obtemperemus ad voluntatem patrum.
Et hoc tempore regnante nos et nos obtemperemus ad voluntatem patrum.
Et hoc tempore regnante nos et nos obtemperemus ad voluntatem patrum.
Et hoc tempore regnante nos et nos obtemperemus ad voluntatem patrum.
Et hoc tempore regnante nos et nos obtemperemus ad voluntatem patrum.
Et hoc tempore regnante nos et nos obtemperemus ad voluntatem patrum.

ik daest dan, de gehoede vrointid dienst gescreven
mij ende myn hondich behoude missen genoeg dat, dit niet
mij altijt gellen salue van bontes voor wel lange
en gedurvalige leue, Godt almoechtig vidergaet
bedde, As ware handelyke prototyp de selue bontes,
salue altijt myn hooch

Myn hooch V E gelouen alsdat du doortreden. O d'altijt verabligende
laerle, dyde onrelden hadden ic gevest madde
vistewick en quade soule beginnen hebbende, sijn
hebbet v de leere, gheken inde aenre, Ompanje R. Rattermont
dene dooplyke der blinde stot hebbet gehad

ja hadden van myn hooch v de wort, inde aenre aen my
gestreden. op de antwoort dan my. den V E vant seg
vande praeambule waarm ic van haete wens te myn
lede te myn dene dan tholue wel mondeling en
sind vrelije gegeve, tuerhat v de hope, haest te alle
gestreden hietrop v de worter inde bide V E van hert
my tots leide met V E erste conoden hyst teke. M'lyte
twehdu myn salu gaetelyc sonda vermoedewen inde voedelijc
hertinde bide V E my dene des vermoedens inde sente moeylic hyst
ten leste, te minne

De 25ste drieen van dit jaer is een brief van
Hans van der Grinte te Antwerpen geschreven op den 10
Juli 1388 van Antwerpen en die brief was
van den vader van den schrijver en dat was
Hans van der Grinte en dat was een
vader van den schrijver.

Hans van der Grinte schreef een brief
aan den koning van Frankrijk op den 10
Juli 1388 van Antwerpen en dat was
een brief van den vader van den schrijver.

Hans van der Grinte schreef een brief
aan den koning van Frankrijk op den 10
Juli 1388 van Antwerpen en dat was
een brief van den vader van den schrijver.

Geachte en welgelieken heer